

været benyttet, er gullandsk Sandsten, om hvis Holdbarhed der fra mange Sider er gjort uheldige Erfaringer. De fleste af de Vaser, Figurer osv., som findes paa Palæerne, ere i den Grad hensmuldrende, at det har vist sig umuligt at lappe paa dem; der har ikke været andet at gøre end at tage dem ned og søge Bevilling til at faa dem fornyede. Den ærede Ordfører henstillede, om man ikke kunde gaa til at anvende Granit i Stedet, og han mente efter de Oplysninger, han har modtaget, at dette endog vilde være billigere. Det stemmer ikke med den Oplysning, jeg har fra Bygningsinspektøren. Jeg skal ikke opholde mig ved, at Granit er et Materiale, som slet ikke vilde passe i disse Bygningers Stil, og som heller ikke vilde kunne bearbejdes med den Finhed, som en saadan Ornamentering kræver. Men dernæst siger Bygningsinspektøren, at det at anvende Granit vil blive ganske betydelig dyrere. Selv om det virkelig skulde være Tilfældet, at man kunde faa det lidt billigere, hvad jeg efter dette meget stærkt maa betvivle, saa synes det mig dog ikke, hvor det drejer sig om en Restauration, der bør staa de næste 150 Aar, at kunne tillægges nogen Betydning. Det Materiale, der nu agtes benyttet, er Bremer-Sandsten, om hvilket der haves gode Erfaringer for, at det er langt holdbarere end gullandsk Sandsten. Jeg har ladet undersøge, om det vil være muligt at komme igennem, naar Bevillingen nedsættes med 1,000 Kr., og efter hvad der er mig meddelt, antager jeg, at det vil kunne ske, navnlig derved, at man udfører Tilhugningen af de forskellige dekorative Genstande noget mindre omhyggeligt paa Bagsiden. De ville altsaa ikke være beregnede paa at ses baade forfra og bagfra af et stærkt kritisk Øje.

Under Ændringsforslag 128 er der opført en ny Bevilling paa $\frac{1}{4}$ Million til Istandsættelsesarbejder ved Høfderne paa den søndre Limfjordstange. I Anledning af en Udtalelse af den ærede Ordfører finder jeg kun Anledning til at fremhæve, at allerede i Fjor blev der bevilget $\frac{1}{4}$ Million, og at der den Gang udtrykkelig blev gjort opmærksom paa, at Høfderne havde lidt saa meget, at det vilde være nødvendigt at anvende et betydeligt Beløb til ekstraordinær Vedligeholdelse. Der blev foreløbig nævnt en Sum af $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og saa vidt jeg erindrer, blev dette Beløb efter en nærmere Undersøgelse yderligere noget forøget. Der er altsaa i Fjor paa Tillægsbevillingsloven for det nu

løbende Finansaar bevilget $\frac{1}{4}$ Million, og der foreslaas bevilget den anden kvart Million paa det her foreliggende Tillægsbevillingslovsforslag; men man maa være forberedt paa, at der næste Aar under alle Omstændigheder kommer et tredje Beløb af samme Størrelse, og jeg tør ikke garantere, at der ikke vil komme et fjerde Beløb derefter. — Endelig har det ærede Medlem for Lemvig (Sandbæk) berørt Ændringsforslag 129 angaaende Bevillingen til Opførelse af et Dige ved Fjordhalen. Han henstillede, om det ikke var muligt, at der foruden den Sum, som er opført til selve Diget, ogsaa kunde gives en Bevilling til Erstatning for de Lodsejere, paa hvis Grund Diget opføres. Jeg skal derom sige, at det jo er en ganske eksceptionel Ting, at Staten paatager sig at udrede hele Udgiften ved et saadant Diges Opførelse; det er noget, der kun finder Sted paa denne Strækning af Jyllands Vestkyst. Det er af Hensyn til Kystens Karakter og Egnens Fattigdom, at en saadan Undtagelsesstilling er bleven denne Egn indrømmet; men det forekommer mig, at det vilde være meget misligt, om man vilde fravige den Regel, som hidtil altid er fastholdt, at Lods ejerne selv gratis skulle afgive den Grund, hvorpaa Diget bliver opført. Jeg ved meget vel, at dette maaske kan komme til at gaa ud over de enkelte Grundejere, som maa afgive Arealet, for saa vidt den Grund, hvorpaa Diget bliver lagt, har virkelig Værdi; men det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet maa løses, er den, at alle de, som faa Fordel af Digets Opførelse, yde hver et passende mindre Tilskud, saaledes at der kan gives Grundejeren en Erstatning for det Areal, han mister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg havde ikke ventet, at jeg skulde have Grund til at tage Ordet her ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovsforslaget, idet jeg havde ventet, at de Forslag, jeg har stillet, havde kunnet vinde Tilslutning i Finansudvalget. Det er desværre ikke blevet Tilfældet med et af dem, og da jeg saaledes ikke har haft den Glæde at have den ærede Ordfører (Philipsen) til at anbefale Forslaget, maa jeg selv i Dag agere Ordfører ved denne Lejlighed for Forslaget. Det er Ændringsforslaget under Nr. 134, som foreslaar Danmark repræsenteret ved den internationale, historiske Kongres i Rom. Kongressen finder Sted